

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Fulgor maiestatis, in fulmine non lædente, consideratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quod facile occultaret coma. Rursus, cum iam vir esset, ita propinquum ei dormienti cecidit, ut tela in pharetra, que haud procul à lecto penderet, condita conflagrarent; ipse quoque, cum intactus. Aiunt & Aquilam à fulmine non afflari, vnde & armigera Iouis, & sacra esse fingitur. Cæterum ignem ipsum, velut diuinum & verè mirandum Homerus nominat. Moyli quoque apparuit Dominus, in flamma ignis, de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur. Ita DEI dignitatem, splendorem, maiestatem agnouit. Sicut etiam, quando legem in monte, accepit: & sicut agnoscent, sub houissimū diem, homines, quando, de eadam lege seruata, aut violata iudicabuntur. Tunc enim ignis ante ipsū procedet. Certè Macarius affirmat, homines, naturali ratione, Deum esse, nosse ex fulmine & fulgure: est que ibi clarissima potentia, & potentissima claritas, quæ diuinum quid profitentur; iubar quoddam, vnà cum sonitu, tanquam diuinitatis radios, quæquæ diffundentes. Sic, apud poëtam, describitur Sol, qui Phaëthontem allocutus circum caput omne micantes Deposuit radios, propiusq; accedere iussit, procul consistentem. *Neg; enim propiora ferebat Lumina.*

Eiuscemodi conuulsiones capiti hominum affusæ, vel sanctitatis, vel regie Maiestatis indicia semper fuere. Quare & Angeli illius erat aspectus sicut fulgur, & vestimentum eius, sicut nix; & Diui quoque radiauerunt. Quin & Seruio Tullo quoque id contigisse memorant, quod Virgilius Iulo suo scribit euenisse.

Ecce leuis summo de vertice visus Iuli

Fundere lumen apex, tactuq; innoxia molli

Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.

Magni nimirum faciebant veteres, ab igne aliquem splendere, & non ardere, aut fulminatū, & non læsum; existimabant enim, ei, non nisi à celo sanctitatis teste, splendorem accessisse; aut certè omen arbitrabantur, futuræ, inter maxima pericula, incolumitatis. Scopelianum refert Cardanus, dum in cunabulis esset; à fulmine occiso fratre, qui vnà cum illo nauis erat, euasisse incolumem, atque, per maximos labores, ad extremam peruenisse senectutem. Hic prolem fecit admirationi esse fulmen, alias matrem illustrauit. Nam Marcia Princeps Romana, fulmine iecta grauida, partu exanimato, ipsa citra vllum aliud incommo-

dum

lib. 12. p. 15.

Homer. Iliad. 12. 13. 15. & 20. Exod. 3. 2.

Psal. 96. 3. Macar. homil. 12.

Ouid. lib. 2. Metam. 11.

X.

Matth. 28. 3.

Plin. lib. 1. c. 170. & Plutarch. de fortun. Rom. Virg. Æneid. lib. 2.

Card. de rerū variet. lib. 8. cap. 43.

Plin. l. 2. c. 51.

Plutar. lib. 4.
q. 9. conui-
ual. 2.

Hist. lib. 10.

Psal. 28. 7.

Gilb. Cogn.
lib. 8. Narrat.

XI.

Proverb. 17. 3.

Psal. 16. 3.

Psal. 20. 9.

Sapiēt. 16. 16.

dum, vixit. In fœtu igitur ostendit tum natura ignis, se lædere potuisse; vt in parente doceret, se pepercisse. Cuius rei & Plutarchus exemplum tradit, militis, qui, Romæ, ædem sacram custodiebat: cuius fulmen prope delapsum ambussit calceamentorum corrigias, neque aliud quidquam incommodi attulit: ac pyxidularum argentearum, quæ ligneis inclusæ capsulis erant, argentum quidem colliquefactum & conflatum fuit, lignum intactum ac integrum inuentum. Quo loco & illud refert author, de fulmine, quod, Elide, in domum Dorothei rhetoris delapsum, multa miracula edidit, dum vinum ex dolio exhausti sitibundum, vase illaeso, & hominem somno stratum tranuolans, neque illum offendit, neque vestem attigit, sed eius cinctum, in quo succinxerat numeros æreos, liquefecit & fudit totum. Verè hæc fuit *Vox Domini intercedentis flammam ignis*: nam vim eius intercedit; vt, per interualla, vreret, & parceret, Deoque ad nutum obediret. Quod etiam, in miseranda illa Macliniæ conflagratione, fecit, quæ Anno 1546. ex fulmine accidit. Apud cauponem, cui nomen Croes erat, conuiuæ chartis ludebant, quibus, dum, deficiente zytho, caupo in cellam descendit, tantus tempestatis extitit impetus, vt auulsa à fundamentis domus, procul abiecta sit, & oppressi lusores, adhuc chartas manibus tenentes, reperirentur, nemine illius domus saluo, præter cauponem, qui concameratæ cellæ beneficio, inter dolia, homo fortasse non doliaris seruatus est.

Prodest ergo, & defendit ignis innocentes, & laudat Dominum flamma, quæ ei ancillatur. At etiam offendit? etiam in cineres redigit? Vel innocentes sunt illi, quos lædit, vel igne digni. Si innocentes, Laurentios, Vincentios, Pionios, Carolos Spinolas, Apollonias, Affras, Hilarias, Eutropias, Eumonias, Dignas ex eis efficit. Nam, sicut igne probatur argentum, & aurum camino, ita corda probat Dominus; vt dicere possint: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. Quod si verò elemento hoc vstulantur iniqui, non est id iniquum. Habent quod merentur. Sentiunt quod iustitia his verbis exigit: *Inueniatur manus tua, omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt. Pones eos vt clibanum ignis, in tempore vultus tui: Dominus, in ira sua, conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.* Ita læpius contigit. *Negantes:*

ces: